

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2019. gada 16. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Savienības Muitas kodekss – 39. pants – Atzīta uzņēmēja statuss – Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 – 24. panta 1. punkta otrā daļa – Pieteikuma iesniedzējs, kas nav fiziska persona – Anketa – Personas datu vākšana – Direktīva 95/46/EK – 6. un 7. pants – Regula (ES) 2016/679 – 5. un 6. pants – Personas datu apstrāde

Lietā C-496/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 9. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 17. augustā, tiesvedībā

Deutsche Post AG

pret

Hauptzollamt Köln,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus (referents), tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], M. Safjans [*M. Safjan*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretāre: R. Šereša [*R. Šereš*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 5. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Deutsche Post AG* vārdā – *U. Möllenhoff, Rechtsanwalt*,
- *Hauptzollamt Köln* vārdā – *W. Liebe* un *M. Greve-Giesow*, kā arī *M. Hageroth*, pārstāvji,
- Spānijas valdības vārdā – *S. Jiménez García* un *V. Ester Casas*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Albenzio, avvocato dello Stato*,
- Ungārijas valdības vārdā – *M. Z. Fehér* un *G. Koós*, kā arī *R. Kissné Berta*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *B. R. Killmann* un *F. Clotuche-Duvieusart*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 17. oktobra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2015, L 343, 558. lpp.), 24. panta 1. punkta otro daļu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Deutsche Post AG* un *Hauptzollamt Köln* (Ķelnes Galvenā muitas pārvalde, Vācija, turpmāk tekstā – “galvenā muitas pārvalde”) par tādu trešo personu personas datu raksturu un apjomu, kas jāiesniedz, lai uzņēmumam varētu tikt piešķirts atzītā uzņēmēja statuss, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 39. pantā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Tiesību akti muitas jomā

- 3 Muitas kodeksa I sadaļā ir ietverta 2. nodaļa “Personu tiesības un pienākumi attiecībā uz tiesību aktiem muitas jomā”, kurā ir iekļauta 4. iedaļa “Atzītais uzņēmējs” (turpmāk tekstā – “AEO”), kurā ir 38.–41. pants.
- 4 Šī kodeksa 38. pantā ir paredzēts:

“1. Uzņēmējs, kas veic uzņēmējdarbību Savienības muitas teritorijā un atbilst 39. pantā izklāstītajiem kritērijiem, var iesniegt pieteikumu tam piešķirt [AEO] statusu.

Muitas dienesti, vajadzības gadījumā apspriedušies ar citiem kompetentiem dienestiem, piešķir minēto statusu, kuru pārtrauga.

2. [AEO] statusam ir šāda veida sertifikāti:

- a) [AEO] sertifikāts muitas vienkāršojumiem, kas ļauj sertifikāta turētājam izmantot dažus vienkāršojumus saskaņā ar tiesību aktiem muitas jomā;
- b) [AEO] drošībai un drošumam, kas sertifikāta turētājam sniedz tiesības uz atvieglojumiem saistībā ar drošību un drošumu.

[..]

5. Muitas dienesti, ņemot vērā muitas vienkāršojumiem iegūto [AEO] statusu, un nodrošinot, lai prasības, kas noteiktas tiesību aktos muitas jomā saistībā ar kādu īpašu vienkāršojuma veidu, ir izpildītas, ļauj šim atzītajam uzņēmējam izmantot šo vienkāršojumu. Muitas dienesti atkārtoti nepārbauda kritērijus, kas jau ir bijuši pārbaudīti, piešķirot [AEO] statusu.

6. Panta 2. punktā minētajam [AEO] atbilstīgi piešķirtā sertifikāta veidam attiecībā uz muitas kontrolēm ir labvēlīgāks režīms nekā citiem uzņēmējiem, tostarp tiek veikts mazāk fizisku pārbaūžu un dokumentu pārbaūžu.

[..]”

5 Minētā kodeksa 39. pantā ir noteikts:

“[AEO] statusu piešķir, ievērojot šādus kritērijus:

a) nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, tostarp nav smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību;

[..].”

6 Atbilstoši šī paša kodeksa 41. panta pirmajai daļai:

“Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem kārtību, kādā piemēro 39. pantā minētos kritērijus.”

7 Īstenošanas Regulas 2015/2447 I sadaļā ir ietverta 2. nodaļa “Personu tiesības un pienākumi attiecībā uz tiesību aktiem muitas jomā”, kurā ir iekļauta 3. iedaļa “Atzītais uzņēmējs”, kurā ir 24.–35. pants.

8 Atbilstoši šīs regulas 24. panta 1. punkta otrajai daļai:

Ja pieteikuma iesniedzējs nav fiziskā persona, [Muitas k]odeksa 39. panta a) punktā noteikto kritēriju uzskata par izpildītu, ja pēdējo trīs gadu laikā neviena no turpmāk minētajām personām nav izdarījusi nopietnu pārkāpumu vai atkārtoti pārkāpusi muitas jomas tiesību aktus un nodokļu noteikumus, vai nav izdarījusi smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar minētās personas saimniecisko darbību:

a) pieteikuma iesniedzējs;

b) par pieteikuma iesniedzēju atbildīgā persona vai persona, kura veic pieteikuma iesniedzēja vadības kontroli;

c) par pieteikuma iesniedzēja muitas jautājumiem atbildīgais darbinieks.”

9 Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/341 (2015. gada 17. decembris), ar ko papildina Regulu Nr. 952/2013 attiecībā uz pārejas noteikumiem, kurus paredz attiecībā uz konkrētiem Savienības Muitas Kodeksa noteikumiem, ja attiecīgās elektroniskās sistēmas vēl nedarbojas, un groza Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/2446 (OV 2016, L 69, 1. lpp.), devītajā apsvērumā ir noteikts:

“Tā kā vēl ir jājaunina elektroniskā sistēma, kas ir vajadzīga tādu [Muitas k]odeksa noteikumu piemērošanai, ar kuriem reglamentē gan pieteikšanos atzītā uzņēmēja (AEO) statusam, gan tā atļaujas piešķiršanu, līdz sistēmas jaunināšana būs pabeigta, ir jāturpina izmantot pašreizējos līdzekļus papīra un elektroniskajā formā.”

10 Šīs regulas 1. pantā ir paredzēts:

“1. Šajā regulā paredzēti pārejas pasākumi par datu apmaiņas un glabāšanas līdzekļiem, kas minēti [Muitas k]odeksa 278. pantā, līdz darbosies elektroniskās sistēmas, kuras vajadzīgas [ši k]odeksa noteikumu piemērošanai.

2. Šīs regulas pielikumos ir izklāstītas datu prasības, formāti un kodi, kuri jāpiemēro pārejas periodos, kas noteikti šajā regulā, [Komisijas] Deleģētajā regulā (ES) 2015/2446 [(2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Regulu Nr. 952/2013 attiecībā uz jautājumiem par sīki izstrādātiem noteikumiem konkrētu Muitas kodeksa noteikumu īstenošanai (OV 2015, L 343, 1. lpp.)], un Īstenošanas regulā [2015/2447].”

11 Deleģētās regulas 2016/341 1. nodaļā “Vispārīgi noteikumi” ir ietverta 3. iedaļa “AEO statusa pieteikums”, kuras ietvaros šīs regulas 5. pantā ir paredzēts:

“1. Līdz [Komisijas] Īstenošanas lēmuma 2014/255/ES [(2014. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka darba programmu attiecībā uz Savienības muitas kodeksu (OV 2014, L 134, 46. lpp.)] pielikumā minētās AEO sistēmas jaunināšanas beigu datumam muitas dienesti var atļaut izmantot citus līdzekļus, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes, attiecībā uz pieteikumiem un lēmumiem, kas saistīti ar AEO, vai jebkādiem turpmākiem notikumiem, kuri var ietekmēt sākotnējo pieteikumu vai lēmumu.

2. Gadījumos, kas minēti šā panta 1. punktā, piemēro šādus nosacījumus:

a) AEO statusa pieteikumus iesniedz, izmantojot 6. pielikumā iekļautās veidlapas formātu; un
[..].”

12 Minētās regulas 6. pielikumā ir ietverta daļa “Paskaidrojumi”. Šo paskaidrojumu 19. punktā, kas attiecas uz pieteikuma iesniedzēja vārdu, uzvārdu, datumu un parakstu, ir norādīts:

“[..]

Pielikumu skaits: pieteikuma iesniedzējam jāsniedz šāda vispārīga informācija:

1. Pārskats par galvenajiem īpašniekiem/akcionāriem, norādot to vārdus, adreses un tiem piederošo akciju daļu. Pārskats par direktoru valdes locekļiem. Vai muitas dienestiem kas zināms par īpašnieku iepriekšēju noteikumiem neatbilstošu rīcību?

2. Persona, kura pieteikuma iesniedzēja administrācijā atbildīga par muitas jautājumiem.

[..]

8. Svarīgāko amatpersonu (rīkotājdirektoru, nodaļu vadītāju, galveno grāmatvežu, muitas nodaļas vadītāja utt.) vārdi, uzvārdi. Apraksts par pieņemto kārtību, kāda ievērojama kompetentā darbinieka īslaicīgas vai pastāvīgas prombūtnes gadījumā.

9. Pieteikuma iesniedzēja organizācijā esošo personu, kurām ir speciālas zināšanas muitas jomā, vārds, uzvārds un amats. Šo personu zināšanu līmeņa novērtējums attiecībā uz IT tehnoloģiju izmantošanu muitas un komerciālajiem procesiem un vispārīgiem komercdarbības jautājumiem.

[..].”

Tiesības uz personas datu aizsardzību

- 13 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.) 2. pantā bija paredzēts:

“Šajā direktīvā:

- a) “personas dati” ir jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjektu”); identificējama persona ir tā, kuru var identificēt tieši vai netieši, norādot reģistrācijas numuru vai vienu vai vairākus šai personai raksturīgus fiziskās, fizioloģiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktorus;
- b) “personu datu apstrāde” (“apstrāde”) ir jebkura ar personas datiem veikta darbība vai darbību kopums ar vai bez automatizētiem līdzekļiem – kā vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, piemērošana vai pārveidošana, labošana, konsultēšana, izmantošana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšanu vai darot tos pieejamus citādā veidā, grupēšana vai savienošana, piekļuves noslēgšana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..].”

- 14 Šīs direktīvas 6. pants bija izteikts šādā redakcijā:

“1. Dalībvalstis nosaka to, ka personas datiem jābūt:

- a) apstrādātiem godīgi un likumīgi;
- b) vāktiem konkrētiem, precīzi formulētiem un likumīgiem nolūkiem, un tos nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā. [..]
- c) adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, kādiem tie savākti un/vai tālāk apstrādāti;

[..]

2. Personas datu apstrādātājam jānodrošina 1. punkta izpilde.”

- 15 Saskaņā ar minētās direktīvas 7. pantu:

“Dalībvalstis paredz to, ka personas datus var apstrādāt tikai, ja:

[..]

- c) vai apstrāde vajadzīga, lai izpildītu uz personas datu apstrādātāju attiecināmas juridiskas saistības;

[..].”

- 16 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46 (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.) stājās spēkā 2016. gada 24. maijā. Ar to Direktīva 95/46 tika atcelta no 2018. gada 25. maija.

17 Šīs regulas 4. pantā tostarp ir noteiktas šādas definīcijas:

“Šajā regulā:

- 1) “personas dati” ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu [..]; identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;
- 2) “apstrāde” ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darot tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..].”

18 Minētās regulas 5. pantā “Personas datu apstrādes principi” ir paredzēts:

“1. Personas dati:

- a) tiek apstrādāti likumīgi, godprātīgi un datu subjektam pārredzamā veidā (“likumīgums, godprātība un pārredzamība”);
- b) tiek vākti konkrētos, skaidros un legītimos nolūkos, un to turpmāku apstrādi neveic ar minētajiem nolūkiem nesavietojamā veidā; [..]
- c) ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (“datu minimizēšana”);

[..]

2. Pārzinis ir atbildīgs par atbilstību 1. punktam un var to uzskatāmi parādīt (“pārskatatbildība”).”

19 Šīs pašas regulas 6. pantā “Apstrādes likumīgums” ir noteikts:

“1. Apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:

[..]

- c) apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;

[..]

3. Šā panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minēto apstrādes pamatu nosaka ar:

- a) Savienības tiesību aktiem vai
- b) dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim.

Apstrādes nolūku nosaka minētajā juridiskajā pamatā [..] Minētajā juridiskajā pamatā var būt ietverti konkrēti noteikumi, lai pielāgotu šīs regulas noteikumu piemērošanu, cita starpā vispārēji nosacījumi, kas reglamentē pārziņa īstenotu apstrādes likumību; apstrādājamo datu veidi; attiecīgie datu subjekti; vienības, kurām personas dati var tikt izpausti, un mērķi, kādiem tie var tikt izpausti; apstrādes nolūka ierobežojumi; glabāšanas termiņi; un apstrādes darbības un apstrādes procedūras, tostarp pasākumi, lai nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi, piemēram, citās konkrētās datu apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā. Savienības vai dalībvalsts tiesību akti atbilst sabiedrības interešu mērķim un ir samērīgi ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

[..]”

Vācijas tiesību akti

- 20 *Abgabenordnung* (Vācijas Nodokļu kodekss, turpmāk tekstā – “AO”) 139.a panta 1. punktā, tā redakcijā, kas piemērojama pamatlīetai, ir paredzēts:

“Lai nodokļu piemērošanas procesā nodrošinātu nepārprotamu identifikāciju, Federālā centrālā nodokļu pārvalde piešķir katram nodokļu maksātājam [atsevišķu] un nemainīgu identifikatoru (identifikācijas pazīmi); nodokļu maksātājam vai trešajai personai, kuras pienākums ir nosūtīt nodokļu maksātāja datus nodokļu iestādēm, šis identifikators jānorāda nodokļu iestādēm adresētajos iesniegumos, deklarācijās vai paziņojumos. Tas sastāv no ciparu kombinācijas, kuru nedrīkst veidot vai atvasināt no citiem nodokļu maksātāja datiem; pēdējā zīme ir pārbaudes cipars [..]”

- 21 AO 139.b pantā “Identifikācijas numurs” ir noteikts:

“(1) Fiziskā persona nedrīkst saņemt vairāk kā vienu identifikācijas numuru [..]

(2) Nodokļu iestādes drīkst iegūt un izmantot identifikācijas numuru tikai tādā apmērā, kādā tas ir nepieciešams to likumā noteikto uzdevumu izpildei vai kādā to iegūšanu vai izmantošanu nepārprotami atļauj vai pieprasa tiesību akti. Citas valsts un privātā sektora iestādes drīkst

1. iegūt un izmantot identifikācijas numurus tikai tādā apmērā, kādā tas ir nepieciešams datu apmaiņai starp tām un nodokļu iestādēm vai kādā to apkopošanu vai izmantošanu nepārprotami atļauj vai pieprasa tiesību akti, [..]
3. izmantot likumīgi iegūtu nodokļu maksātāja identifikācijas numuru, lai izpildītu visus informēšanas pienākumus attiecībā pret nodokļu iestādēm, tādā apmērā, kādā informēšanas pienākums attiecas uz to pašu nodokļu maksātāju un saskaņā ar 1. apakšpunktu ir pieļaujama [identifikācijas numura] iegūšana un izmantošana [..]

[..]”

- 22 *Einkommensteuergesetz* (Likums par ienākumu nodokli, turpmāk tekstā – “EStG”) 38. panta 1. un 3. punktā, tā redakcijā, kas piemērojama pamatlīetai, ir noteikts:

“(1) Ja tiek gūti ienākumi no algota darba un algu maksā viens darba devējs, tad ienākuma nodoklis tiek iekasēts, veicot atskaitījumu no darba algas (ieturot algas nodokli) [..]

[..]

(3) Darba devējam ir darba ņēmēja vietā jāietur algas nodoklis, atskaitot to no darba algas katrā algas izmaksāšanas reizē [..]”

- 23 Atbilstoši *EStG* 39. panta 1. punktam “Individuālie dati, kas paredzēti algas nodokļa, kas ieturams ienākumu gūšanas vietā, aprēķinam”:

“Lai veiktu algas nodokļa ieturēšanu, pēc darba ņēmēja iniciatīvas tiek veidoti algas nodokļa ieturēšanas identifikatori [..].”

- 24 Atbilstoši *EStG* 39.e pantam “Kārtība attiecībā uz personu elektronisko datu, kas paredzēti algas nodokļa, kas ieturams ienākumu gūšanas vietā, aprēķinam, izveidi un piemērošanu”:

“(1) Federālā centrālā nodokļu pārvalde principā automatizēti katram darba ņēmējam izveido nodokļu kategoriju un no I līdz IV nodokļa kategorijai piemērojamo neapliekamo summu par apgādībā esošu bērnu [..] skaitu ietverošu algas nodokļa ieturēšanas identifikatoru (39. panta 4. punkta pirmā teikuma pirmā un otrā daļa) [..] Ja algas nodokļa ieturēšanas identifikatorus saskaņā ar 39. pantu izveido nodokļu iestāde, tā paziņo tos Federālajai centrālajai nodokļu pārvaldei, lai nodrošinātu, ka tie pēc automātiska pieprasījuma ir pieejami darba devējam [..]

(2) Lai nodrošinātu, ka personu dati, kas paredzēti algas nodokļa ienākumu gūšanas vietā aprēķinam, pēc automātiska pieprasījuma ir pieejami darba devējam, Federālā centrālā nodokļu pārvalde saglabā personu datus, kas paredzēti algas nodokļa ienākumu gūšanas vietā aprēķinam, norādot identifikācijas numuru un papildus [AO] 139.b panta 3. punktā minētajiem datiem saglabā šādus datus par katru nodokļu maksātāju:

1. juridisko piederību nodokli iekasējošai reliģiskai kopienai, kā arī datumu, kurā persona tajā iestājusies vai no tās izstājusies,
2. reģistrācijas tiesībās paredzēto ģimenes stāvokli, kā arī šā ģimenes stāvokļa nodibināšanas vai izbeigšanās datumu un laulību gadījumā – laulātā identifikācijas numuru,
3. ziņas par bērniem un to identifikācijas numurus [..]

[..]

(4) Lai nodrošinātu piekļuvi algas nodokļa ieturēšanas identifikatoriem, darba ņēmējam darba tiesisko attiecību nodibināšanas brīdī jāpaziņo katram savam darba devējam

1. identifikācijas numurs, kā arī dzimšanas datums [..]

[..]

Darba devējam darba tiesisko attiecību nodibināšanas brīdī ar datu pārneses palīdzību jāpieprasa Federālajā centrālajā nodokļu pārvaldē darba ņēmēja elektroniskie algas nodokļa ieturēšanas identifikatori un jāietver tie darba ņēmēja algas uzskaites kontā.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 25 *Deutsche Post* bija piešķirts atzīta saņēmēja un atzīta nosūtītāja statuss, kā arī atļauja vispārēja galvojuma izmantošanai, kas uzskatāmi par vienkāršojumiem Savienības muitas režīma ietvaros.

- 26 Tā kā ar Muitas kodeksu tika grozīti muitas atļauju piešķiršanas individuālie nosacījumi, galvenā muitas pārvalde ar 2017. gada 19. aprīļa vēstuli lūdza *Deutsche Post* sniegt atbildes uz jautājumiem pašnovērtējuma anketā, kurā tam precīzi bija jāidentificē konsultatīvo padomju un uzraudzības padomju locekļi, svarīgākās amatpersonas (rikotājdirektori, nodaļu vadītāji, galvenie grāmatveži, muitas

nodaļas vadītāji utt.) un personas, kuras atbildīgas par muitas jautājumiem un to apstrādi, tostarp iesniedzot katras fiziskās personas nodokļa maksātāja identifikācijas numuru, kā arī attiecībā uz tām kompetento nodokļu iestāžu koordinātes.

- 27 Galvenā muitas pārvalde norādīja *Deutsche Post*, ka, ja netiks nodrošināta nepieciešamā sadarbība, nebūs iespējams noteikt, vai ir izpildīti Muitas kodeksā paredzētie atļaujas piešķiršanas nosacījumi, un ka šādā gadījumā vai arī, ja nosacījumi nebūs izpildīti, tā atsauks *Deutsche Post* piešķirtās atļaujas.
- 28 Ar iesniedzējtiesā *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa, Vācija) celto prasību *Deutsche Post* apstrīd pienākumu nosūtīt galvenajai muitas pārvaldei attiecīgo personu nodokļa maksātāja identifikācijas numurus, kā arī attiecībā uz tām kompetento nodokļu iestāžu koordinātes.
- 29 Tas apgalvo, ka tā uzņēmuma personu loks, uz ko attiecas galvenās muitas pārvaldes uzdotie jautājumi, ir ļoti liels, ka daļa no šīm personām neesot gatava piekrist personas datu, kas uz tām attiecas, nosūtīšanai, un ka šis loks esot plašāks nekā to personu loks, kas minēts Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrajā daļā. Tas uzskata, ka tā darba ņēmēju situācija attiecībā uz ienākumu nodokli neļauj novērtēt, vai ir izdarīti tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietni vai atkārtoti pārkāpumi vai smagi noziedzīgi nodarījumi saistībā ar tā saimniecisko darbību. Pēc *Deutsche Post* domām, nodokļu maksātāja identifikācijas numuru vākšana neesot ne nepieciešama, ne arī piemērota, lai novērtētu tā uzticamību no muitas tiesību viedokļa, jo visu attiecīgo personu personīgās situācijas nodokļu jomā pārbaude neesot samērīga salīdzinājumā ar šo mērķi.
- 30 Galvenā muitas pārvalde lūdz noraidīt šo prasību. Tā galvenokārt apgalvo, ka nodokļu maksātāja identifikācijas numuru nosūtīšana esot vajadzīga, lai ar informācijas pieprasījumu, ko tā iesniedz kompetentajai nodokļu iestādei, varētu skaidri identificēt attiecīgās personas, ka informācijas apmaiņa katrā atsevišķajā gadījumā ir paredzēta tikai tad, ja minētās iestādes rīcībā ir informācija par nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, ka netiek ņemti vērā administratīvie procesi, kā rezultātā tiek noteikti naudas sodi, vai kriminālprocesi, kuru izskatīšana ir tikusi slēgta bez turpmākām darbībām, un ka šo tiesību aktu atkārtoti pārkāpumi tiek ņemti vērā tikai tad, ja to atkārtotāšanās vairs nav samērojama ar pieteikuma iesniedzēja saimnieciskās darbības veidu un apjomu. Tā uzskata, ka personu loks, uz ko attiecas uzdotie jautājumi, ir saderīgs ar Savienības tiesisko regulējumu muitas jomā.
- 31 Iesniedzējtiesa uzskata, ka strīda risinājums pamatlietā ir atkarīgs no Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrās daļas interpretācijas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. panta un Regulas 2016/679 gaismā, jo attiecīgo personu nodokļa maksātāja identifikācijas numuri, kā arī attiecībā uz tām kompetento nodokļu iestāžu koordinātes esot personas dati.
- 32 Pirmkārt, tai rodas jautājums, vai šādu datu nosūtīšana, ņemot vērā Regulu 2015/2447, ir likumīga apstrāde. Otrkārt, tā šaubās par vajadzību izmantot *Deutsche Post* darba ņēmēju un uzraudzības padomes locekļu personas datus, kas tika savākti, lai iekasētu ienākumu nodokli, kas ienākumu gūšanas vietā tiek iekasēts no darba ņēmējiem.
- 33 Iesniedzējtiesa uzskata, ka šo darba ņēmēju personas datiem neesot ciešas saiknes ar *Deutsche Post* uzticamības novērtējumu no muitas tiesību viedokļa un ka tiem neesot nekāda sakara ar tā saimniecisko darbību.
- 34 Tai rodas jautājums, vai, ņemot vērā Pamattiesību hartas 8. panta 1. punktu un samērīguma principu, nodokļu iestāde var pieprasīt tādu personu datus kā attiecīgo personu nodokļa maksātāja identifikācijas numurus un nodokļu iestāžu, kas kompetentas par šo personu ienākuma nodokļa aprēķināšanu, koordinātes. Tā norāda, ka uzraudzības padomes locekļi neesot minēti Deleģētās regulas 2016/341 6. pielikumā un ka, tāpat kā nodaļu vadītāji un galvenie grāmatveži, tie neesot atbildīgi par ar muitu saistītu jautājumu apstrādi.

35 Šādos apstākļos *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa, Vācija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Komisijas Īstenošanas regulas [2015/2447] 24. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to muitas dienestam ir atļauts pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs paziņotu tā uzraudzības padomes locekļu un tā darba ņēmēju, kas veic rīkotājdirektoru funkcijas, nodaļu vadītāju, grāmatvedības nodaļu vadītāju, muitas nodaļas vadītāju, kā arī par muitas jautājumiem atbildīgo personu un personu, kuras apstrādā ar muižu saistītos jautājumus, nodokļa maksātāja identifikācijas numurus, ko ienākuma nodokļa iekasēšanas nolūkā piešķirusi Federālā centrālā nodokļu pārvalde, un kompetentās nodokļu iestādes, kas veic to aplūkšanu ar ienākuma nodokli?”

Par prejudiciālo jautājumu

Ievada apsvērumi

36 Lai sniegtu atbildes elementus uz uzdotajiem jautājumiem, ieinteresētās personas, izņemot Eiropas Komisiju, pamatojas uz Regulu 2016/679, uz to atsaucas arī iesniedzējtiesa.

37 Komisija šajā ziņā apgalvo, ka, tā kā pamatlietas fakti norisinājās 2017. gada aprīlī, lai atrisinātu strīdu pamatlietā, ir piemērojama Direktīva 95/46.

38 Tomēr, ņemot vērā prasības iesniedzējtiesā deklaratīvo raksturu (*Feststellungsklage*), nav izslēgts, ka šī regula, lai atrisinātu strīdu pamatlietā, ir piemērojama *ratione temporis*, jo tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai šis jautājums netika noskaidrots.

39 Tātad uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, gan ņemot vērā Direktīvu 95/46, gan Regulu 2016/679.

Par lietas būtību

40 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrā daļa, skatot to Direktīvas 95/46 un Regulas 2016/679 gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādes var pieprasīt AEO statusa pieteikuma iesniedzējam paziņot nodokļa maksātāja identifikācijas numurus, kas piešķirti nolūkā iekasēt ienākuma nodokli un kuri attiecas uz tā uzraudzības padomes locekļiem, darba ņēmējiem, kas veic rīkotājdirektora funkcijas, nodaļu vadītājiem, grāmatvedības nodaļu vadītājiem, muitas nodaļas vadītājiem, tostarp par muitas jautājumiem un to apstrādi atbildīgajām personām, kā arī par visām šīm personām kompetento nodokļu iestāžu koordinātes.

41 Pirmkārt, ir jānorāda, ka Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka, ja AEO statusa pieteikuma iesniedzējs nav fiziskā persona, Muitas kodeksa 39. panta a) punktā noteikto kritēriju uzskata par izpildītu, ja pēdējo trīs gadu laikā neviena no turpmāk minētajām personām nav izdarījusi nopietnu pārkāpumu vai atkārtoti pārkāpusi muitas jomas tiesību aktus un nodokļu noteikumus, vai izdarījusi smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar tās saimniecisko darbību.

42 Tas attiecas tikai uz pieteikuma iesniedzēju, par to atbildīgo personu vai personu, kuras veic pieteikuma iesniedzēja vadības kontroli, un par pieteikuma iesniedzēja muitas jautājumiem atbildīgo darbinieku. Interpretējot šo tiesību normu, šis saraksts šķiet izsmelšs.

43 Līdz ar to nevar pieļaut, ka Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrā daļa var tikt interpretēta tādējādi, ka tā attiektos uz citām fiziskajām personām, nevis tām, kas atbildīgas par pieteikuma iesniedzēju, kas veic tā vadības kontroli vai kas tā ietvaros ir atbildīgas par muitas jautājumiem. Tātad šī tiesību norma neattiecas uz juridiskās personas konsultatīvo padomju un

uzraudzības padomju locekļiem, nodaļu vadītājiem, izņemot tos, kas pieteikuma iesniedzēja uzņēmumā ir atbildīgi par muitas jautājumiem, galvenajiem grāmatvežiem un personām, kas atbildīgas par ar muitu saistītu jautājumu apstrādi.

- 44 Rikotājdirektoriem savukārt var būt pienākums ievērot minētajā tiesību normā noteiktās prasības, ja tādā situācijā kā pamatlīnētā tie ir uzskatāmi par personām, kas atbildīgas par pieteikuma iesniedzēju vai kas veic tā vadības kontroli.
- 45 Ir skaidrs, ka Deleģētās regulas 2016/341 6. pielikumā ietvertā paskaidrojuma 19. punktā ir paredzēts, ka AEO statusa pieteikuma iesniedzējs šī statusa pieteikuma veidlapas pielikumā iesniedz plašāku sarakstu ar fizisko personu vārdiem un amatiem pieteikuma iesniedzēja uzņēmumā nekā saraksts, kas ietverts Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrajā daļā.
- 46 Tomēr šajā ziņā pietiek konstatēt, ka Deleģētā regula 2016/341 nevar tikt interpretēta tādējādi, ka tās mērķis vai sekas būtu atkāpties no Muitas kodeksa 41. panta pirmās daļas, saskaņā ar kuru Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem kārtību, kādā piemērojami šī kodeksa 39. pantā minētie kritēriji, kas jāizvērtē, lai noteiktu, vai pieteikuma iesniedzējam var tikt piešķirts AEO statuss.
- 47 Līdz ar to Deleģētā regula 2016/341 nevar ietekmēt Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrās daļas piemērojamību.
- 48 Turklāt apstāklis, ka šajā tiesību normā “persona”, kas atbildīga par pieteikuma iesniedzēju vai kas veic pieteikuma iesniedzēja vadības kontroli, un par pieteikuma iesniedzēja muitas jautājumiem atbildīgais “darbinieks” ir pakļauti prasību ievērošanai, neļauj uzskatīt, ka šīs prasības attiecas tikai uz vienu personu, kas atbildīga par pieteikuma iesniedzēju vai kas veic tā vadības kontroli, un vienu par pieteikuma iesniedzēja muitas jautājumiem atbildīgu darbinieku.
- 49 Nevar izslēgt, ka uzņēmuma organizatoriskajā struktūrā vairākas fiziskās personas ir līdzatbildīgas par to vai kopīgi veic tā vadības kontroli un ka vairākas citas fiziskas personas ir atbildīgas par tā muitas jautājumiem, it īpaši teritoriālā mērogā.
- 50 Līdz ar to Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrajā daļā minētās fiziskās personas ir visas tās personas, kas pieteikuma iesniedzēja uzņēmumā ir atbildīgas par to vai veic tā vadības kontroli, kā arī tās, kas ir atbildīgas par tā muitas jautājumiem.
- 51 Otrkārt, no šīs tiesību normas izriet, ka, lai muitas iestādes varētu atbildēt uz AEO statusa pieteikumu, tām būtu jāpiešķir piekļuve datiem, kas ļauj noteikt, ka neviena no tajā minētajām fiziskajām personām nav izdarījusi nopietnu pārkāpumu vai atkārtoti pārkāpusi muitas jomas tiesību aktus un nodokļu noteikumus, nedz arī izdarījusi smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar tā saimniecisko darbību.
- 52 Šajā gadījumā Vācijas muitas iestādes pieprasa iesniegt šī sprieduma 50. punktā minēto personu nodokļa maksātāja identifikācijas numurus un attiecībā uz tām kompetento nodokļu iestāžu koordinātes.
- 53 Šādā situācijā ir svarīgi, ka, ja šo iestāžu darbība ir saistīta ar personas datu apstrādi Direktīvas 95/46 2. panta a) punkta vai Regulas 2016/679 4. panta 2. punkta izpratnē, ir jāievēro Savienības tiesiskais regulējums attiecībā uz šo datu aizsardzību.
- 54 Šajā ziņā no šī tiesiskā regulējuma izriet, ka tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību attiecībā uz šādu datu apstrādi attiecas uz visu informāciju, kas skar identificētu vai identificējamu fizisku personu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2010. gada 9. novembris, *Volker und Markus Schecke un Eifert*, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 52. punkts, kā arī 2013. gada 17. oktobris, *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670, 26. punkts).

- 55 No Tiesas judikatūras arī izriet, ka dati par nodokļiem ir “personas dati” Direktīvas 95/46 2. panta a) punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2015. gada 1. oktobris, *Bara* u.c., C-201/14, EU:C:2015:638, 29. punkts, kā arī 2017. gada 27. septembris, *Puškár*, C-73/16, EU:C:2017:725, 41. punkts).
- 56 Nodokļu maksātāja identifikācijas numurs pēc tā rakstura ir dati par nodokļiem, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, un tātad ir uzskatāms par personas datiem. Turklāt, tā kā starp precīzi identificētas personas nodokļu maksātāja identifikācijas numuru un informāciju attiecībā uz nodokļu iestādi, kura ir kompetenta attiecībā uz šo personu, pastāv muitas iestāžu pierādīta saikne, šī informācija arī ir uzskatāma par personas datiem.
- 57 Jebkurai personas datu apstrādei ir jāatbilst, pirmkārt, Direktīvas 95/46 6. pantā vai Regulas 2016/679 5. pantā minētajiem principiem par datu kvalitāti un, otrkārt, vienam no šīs direktīvas 7. pantā vai šīs regulas 6. pantā uzskaitītajiem datu apstrādes atzīšanas par likumīgu principiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2003. gada 20. maijs, *Österreichischer Rundfunk* u.c., C-465/00, C-138/01 un C-139/01, EU:C:2003:294, 65. punkts, kā arī 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 71. punkts).
- 58 Konkrētāk, personas dati saskaņā ar Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un Regulas 2016/679 5. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu tiek vākti konkrētos, skaidros un legītimos nolūkos, kā arī tiem ir jābūt adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, un datu apstrādi var uzskatīt par likumīgu atbilstoši šīs direktīvas 7. panta c) apakšpunktam vai šīs regulas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktam tikai tad, ja tā ir vajadzīga, lai izpildītu uz personas datu apstrādātāju attiecināmas juridiskas saistības.
- 59 Papildus ir jāatgādina, ka Direktīvas 95/46 6. pantā vai Regulas 2016/679 5. pantā paredzētā personas datu godprātīgas apstrādes prasība nozīmē pienākumu informēt attiecīgās personas, ka muitas iestādes šos datus ievākušas, lai pēc tam tos apstrādātu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 1. oktobris, *Bara* u.c., C-201/14, EU:C:2015:638, 34. punkts).
- 60 Attiecībā uz situāciju pamatlietā, pirmkārt, šķiet, ka fizisko personu nodokļa maksātāja identifikācijas numurus sākotnēji ievāca šo personu darba devējs, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma attiecībā uz ienākuma nodokli ievērošanu un, konkrētāk, minētā darba devēja pienākumu ienākumu gūšanas vietā ieturēt nodokli, kas aprēķināts no katras no šīm fiziskajām personām ienākumiem no algota darba.
- 61 Otrkārt, tas, ka šos personas datus vēlāk ievāca muitas iestādes, lai lemtu par AEO statusa pieteikumu, šķiet nepieciešams, lai tiktu izpildīts juridiskais pienākums, kuram šīs iestādes ir pakļautas saskaņā ar Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otro daļu, kā arī nosacījumi, kas šajā tiesību normā paredzēti šī statusa piešķiršanai. Tādā ziņā minētie dati tiek vākti un tātad apstrādāti skaidros un legītimos nolūkos.
- 62 Tas pats attiecas arī uz muitas iestāžu ievāktajām nodokļu iestāžu, kas kompetentas par minēto fizisko personu ienākuma nodokļa aprēķinu, koordinātem, jo arī šādas datu vākšanas mērķis ir ļaut iestādēm atbildēt uz AEO statusa pieteikumu.
- 63 Tādējādi tādā situācijā kā pamatlietā muitas iestāžu veiktā fizisko personu nodokļa maksātāja identifikācijas numuru un nodokļu iestāžu, kas kompetentas par minēto personu ienākuma nodokļa aprēķināšanu, koordināšu vākšana, kā izriet no šī sprieduma 58. punkta, ir adekvāta, attiecīga un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, kādos šie personu dati tiek vākti.
- 64 Kā norādījis ģenerālvokāts savu secinājumu 66. punktā, tas, ka muitas iestādes piešķir uzņēmējam AEO statusu, faktiski ir līdzvērtīgs dažu tiesiskā regulējuma muitas jomā kontroles funkciju piešķiršanai šim pašam uzņēmumam. Līdz ar to ir svarīgi, ka pirms šī statusa piešķiršanas šīs iestādes var iegūt informāciju par minētā statusa pieteikuma iesniedzēja uzticamību tiesiskā regulējuma muitas

jomā ievērošanā un par tām fiziskajām personām, kas minētas Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrajā daļā attiecībā uz to, kā tās ir ievērojušas muitas jomas tiesību aktus un nodokļu noteikumus, kas uz tām attiecas.

- 65 Līdz ar to tikai šajā pantā minēto fizisko personu nodokļa maksātāja identifikācijas numuru, kā arī attiecībā uz tām kompetento nodokļu iestāžu koordināšu ievākšana ir adekvāts un atbilstošs pasākums, kas ļauj muitas iestādēm pārbaudīt, vai kāda no šīm personām nav izdarījusi kādu no šajā pantā minētajiem pārkāpumiem.
- 66 Turklāt šāda minēto iestāžu veiktā personas datu vākšana, šķiet, nepārsniedz to, kas nepieciešams Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrajā daļā minētā mērķa sasniegšanai, jo tie ir ierobežoti dati, kas paši par sevi neatklāj muitas iestādēm tādu sensitīvu informāciju par personīgo situāciju kā ģimenes stāvoklis vai reliģiskā piederība, vai attiecīgo fizisko personu ienākumi.
- 67 Lai arī, kā norāda iesniedzējtiesa, šajā pantā minēto fizisko personu nodokļa maksātāja identifikācijas numuru un attiecībā uz tām kompetento nodokļu iestāžu koordināšu vākšana principā ļauj muitas iestādēm piekļūt personas datiem, kam nav nekāda sakara ar *AEO* statusa pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību, ir jākonstatē, ka šajā pantā minētie nodokļu noteikumu pārkāpumi neattiecas tikai uz tiem, kas saistīti ar *AEO* statusa pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību.
- 68 Šajā ziņā, šķiet, būtu pamatoti, ka pirms šāda statusa piešķiršanas pieteikuma iesniedzējam, kas, kā norādīts šī sprieduma 64. punktā, ir pielīdzināms muitas iestādēm raksturīgo funkciju piešķiršanai pieteikuma iesniedzējam, šīm iestādēm būtu nepieciešams pārbaudīt ne tikai to, vai tas ir ievērojis tiesību aktus muitas jomā, bet arī, vai, ņemot vērā to atbildības līmeni pieteikuma iesniedzēja organizatoriskajā struktūrā, Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrajā daļā minētās fiziskās personas pašas nav izdarījušas nopietnu pārkāpumu vai atkārtoti pārkāpušas muitas jomas tiesību aktus un nodokļu noteikumus, neraugoties uz to, vai šiem pārkāpumiem ir kāds sakars ar minētā pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību.
- 69 Līdz ar to muitas iestāžu veiktā to fizisko personu nodokļa maksātāja identifikācijas numuru, kas ierobežojoši uzskaitītas Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrajā daļā, un attiecībā uz šīm personām kompetento nodokļu iestāžu koordināšu vākšana ir pieļaujama tikai tiktāl, ciktāl šie dati ļauj šīm iestādēm iegūt informāciju par nopietniem muitas jomas tiesību aktu un nodokļu noteikumu pārkāpumiem vai atkārtotiem pārkāpumiem, vai smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, ko izdarījušas šīs fiziskās personas saistībā ar to saimniecisko darbību.
- 70 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Īstenošanas regulas 2015/2447 24. panta 1. punkta otrā daļa, skatot to Direktīvas 95/46 un Regulas 2016/679 gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādes var pieprasīt *AEO* statusa pieteikuma iesniedzējam paziņot nodokļa maksātāja identifikācijas numurus, kas piešķirti nolūkā iekasēt ienākuma nodokli un kas attiecas tikai uz fiziskām personām, kuras ir atbildīgas par pieteikuma iesniedzēju vai kuras veic tā vadības kontroli, un tām, kuras ir atbildīgas par tā muitas jautājumiem, kā arī par visām šīm personām kompetento nodokļu iestāžu koordinātes, ciktāl šie dati ļauj šīm iestādēm iegūt informāciju par nopietniem muitas jomas tiesību aktu un nodokļu noteikumu pārkāpumiem vai atkārtotiem pārkāpumiem, vai smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, ko izdarījušas šīs fiziskās personas saistībā ar to saimniecisko darbību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 71 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 24. panta 1. punkta otrā daļa, skatot to Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādes var pieprasīt atzīta uzņēmēja statusa pieteikuma iesniedzējam paziņot nodokļa maksātāja identifikācijas numurus, kas piešķirti nolūkā iekasēt ienākuma nodokli un kas attiecas tikai uz fiziskām personām, kuras ir atbildīgas par pieteikuma iesniedzēju vai kuras veic tā vadības kontroli, un tām, kuras ir atbildīgas par tā muitas jautājumiem, kā arī par visām šīm personām kompetento nodokļu iestāžu koordinātes, ciktāl šie dati ļauj šīm iestādēm iegūt informāciju par nopietniem muitas jomas tiesību aktu un nodokļu noteikumu pārkāpumiem vai atkārtotiem pārkāpumiem, vai smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, ko izdarījušas šīs fiziskās personas saistībā ar to saimniecisko darbību.

[Paraksti]